

T'SAMENSPRAECK,

Tusschen

JAN TAMBOER

EN

JAN VOS.

[titelprint: Sint Joris doodt de draak]

Tot UTRECHT,

By SYMON JASPERSZ. 1660.

[blanco pagina]

Jan Vos.

WEl Meester Jan waer na toe, hoe hebjet dus drock, gaeje van huys?

Jan Tamboer.

Wat Duyvel roert het jou, doch soo ghy 't weten wilt, ick dochter niet om, ghy bent Professer van de Hoofden; maer neen, neen, ghy selt het tijts genoeg te weten komen waer ick naer toe gae, tot u leedtwesen, ghy met u Mackers hebben ons langh genoegh gebruyt.

Jan Vos.

Wel hoe Jan Vaer, hoe benje dus spijgh, ghy placht soo niet te wesen; maer segh eens waer leydt de reys heen, gaeje ergens te Kermis om jou VROUTJEN weerom te halen, of is die van selfs wijs genoegh?

Jan Tamboer.

Ey mottigen Vos, wat raectt jou mijn Vrouw, praet van mijn alsje praten wilt, mijn Wijf daer ben ick me te vreden, ick weter wel slimmer als sy is.

Jan Vos.

Wel Jan daer wordt ommers van jou Vrouw geen quaet geseyd, dat ick vraegh geschiet maer uyt kortswijl, hoe staeje de kop soo kroes?

Jan Tamboer.

Hoor eens Heer Hooft, of Proffer van de Hoofden, ick kan tegenwoordigh niet veel bruyen verdraghen, ick meender een Vaen op te gaen setten, ick sou jou wel vragen van wegen, ja van wegen, om datje mijn en mijn Mackers so menighmael toegegraut hebt, of je mee gaen wilt; maer 't sou wesen of Sauwl onder de Profeeten quam; oock past het geen Hooft by den Eers te sitten.

Jan Vos.

Wel Jan, ick verstae het mijn niet hoe datje soo qualick spreekt, ay waer toe dese schempwoorden, dat maectt gheen vriendschap, laet dat blijven, wy sullen een soet praetjen te saem hebben; kom gaewe ergens en drincken een glas Wijn, in die Kroeg komje t'avont wel, ick hebje wat te seggen.

Jan Tamboer.

Ghy mijn wat te seggen, ick heb de bruy van jou seggen, O Maet, de Mot is al in jou Vel, 't is al gedaen met jou, 't gaet u gelijk in 't Spel van Velsen staet, u hooge sprongen zijn nu, Heer Meester, heel gedaen; al reeje lest voor je Staci-wagen, gelijk een Jagers jonghen voor de Uytersche Schuyt te paert, dat loof ick datje wel wilde datje gelaten hadt; maer hoe duyvel Jan of Heerschip wel eer, hoe saghe soo droevigh, of wasje Paert droestigh, ick geloof dat, ja dat versteeje wel, 't Peert geswijt heeft, en datje dat inje lijf getrocken is, en datje dat in de kop geslagen is, en datje der van soo drostigh saghe; ja soo moet het wesen, had dat de Mot in 't Vossevel-maker gedacht, hy hadje soo niet geaffronteert met sijn schrijven, datje daer om soo bang saeght, om datje, om datje segh ickic, om datje wil ick seggen nu toebetrouwt was sijn Hoogheyt soo te laudeeren, als ghy hem voor desen schelmachtigh veracht hebt: Ja, ick hebber nu de bruy van, ick durft jou nu wel seggen, je selt mijn en mijn Mackers soo niet meer bruyen alsje menigh jaer gedaen hebt, wy plachten wel eer fraeye Basen van Hoofden te hebben, maer terwijl ghy S. Joris Hengst berijder Baes geweest hebt, is'er altijd de Duyvel te binden geweest, al wat'er is heeft naer u pijpen moeten dansen; maer dat liedtjen is uyt, elcken duyvel heeft sijn maent.

Jan Vos.

Wel Jan Vaer ghy leght wacker of, 't kan gaen, maer Keerl ghy maectt mijn uyt als of ick jouw honts jongen was.

Jan Tamboer.

Weet mijn Vrientje, 't mocht wel datje voortaan voor niet veel anders sult gheacht worden, want de Mot kruypt, gelijkker gheschreven staet, door en door je Vel. O armen Duyvel! ghy slacht waerachtigh Cromwel, O mijn! ick lach jou leelick uyt, O Vos! hadje toch op dien vierbeenden Rosbayert niet gheseeten, 't had noch wat gheweest, O armen Duyvel! wat deeje op dat duyvelse Paert toch, wel Keerl wie riedt jou dat? of wast om datje ba jammers Stadts Glaesbreecker en Wijn-royer bent? Wel wat Duyvel bruyt jou de Poeterry, ghy hebt daer twee Officien daerje gemackelijck op leven kant: Maer Baesje die sulvere, die sulveren, je weet wel, die bloncken je soo in de oogen, en die gouden klinckklanck Cloribus die leggeje soo in 't hooft, daer loof ick souwje wel jou Roomsche Katolijcke Religi om verlaten.

Jan Vos.

Jan, Jan, 't is hoogh genoegh, ghy seght al watje denckt, dat is ommers niet fraey, ick heb hier langh genoegh op straet gestaen, kom gaewe hier in 't Doolhof, daer is licht een Kamertjen leegh, ick sal een Pintjen Wijn geven, wy moeten noch al verder praten, ick segh noch dat ick jou wat seggen moet.

Jan Tamboer.

Wel, ick ben wel te vreden, van daeg heb ick wel tijt, maer margen gaenwe door, dan hebjer niet meer af.

Ian Vos.

Cammeraelt isser niet een Camertjen leegh voor ons bayen?

Knecht.

Ja, Monsr. Vos, soo 't jou gelieft gaet hier binnen, wat ghelief je dat ick jou brengen sal?

Ian Vos.

Maer een Pintje Wijn, en een kan Berghs-bier, met een Paertjen Toeback.

Ian Tamboer.

Ja dat is de rechte wortel sey de Bagijn, en sy vatten den Pater by de ----- Wel Monsr. Vos ick verlangh watje mijn te seggen hebt, jae sie deer verlangh ick na, maer doch leetwet ierst ens ninnen, der komt den Rodemont, met het banket der Gooden.

Knecht.

Wel moet het jou bekomen Monsieurs?

Ian Vos.

Ick hoop ja, Vryer.

Ian Tamboer.

O lijden, ick heb sulcken bedroefden dorst, als of ick op 't -----

Ian Vos.

Holla Jan, alle geckerny aen een kant, avoes.

Jan Tamboer.

Ick danckje Monsieur.

Ian Vos.

Wel moet het jou smaken en bekomen, dat smaectt noch wel, wel moet het jou oock bekomen jou koddigen Haen alsje bent, ghy hebt mijn daer op de straet wacker afgesmeert met jou schempen, maer ghy meugt wel wat seggen; maer hoor eens, als wy nu omtrent Kermis weer spelen, dan moetje mijn eens een vrientschap doen, ick sal wel maken dat'er een Klugt op een anders naem komt, daer die Hontsvotten,

die sulcke Pasquillen op mijn maken, wacker in uytgemaect worden; trouwen ghy bent selver mans genoegh om dat te doen, maeck reys soon dingh, ghy hebt daer een frayen geest toe, ick weet niemant in de werelt die'r beter toe voeght als u: wel vrient ick begeert voor niet niet, dat hoef je niet te dencken; neen Maet, ick sel jou eerlijck betalen datje mijn sult bedancken, twijffelt daer niet aen, ghy maght seggen doet het selfs, en mijn geeft wonder datge dat soo langh swijght; maer lichtelijck denckje gelijk het is, sy souden mijn manier van schijven kennen, want elck vlamt als een Hondt op een siecke Koe, en wenschen anders niet als dat ick maer een Pasquil weer tegen den Mot in 't Vossevel-maker maeckten.

Ian Tamboer.

Ja Maet, dan wist ick jou vanght wel, sooje aen dat touwetjen trock Monsr. Vos, wat mijn belanght, ick kan't niet laten ick moet jou uytlichen; maer Poet, wel plompen Duyvel, wel Hoofd van Medusa, sou ick voor jou een Klugt maken, voor jou, sal ick jou Eer hier mee kunnen verbeteren; Neen maet, Veel liever wou ick jou met een Mes naer jou gat veeren; wel Lomp, meenje dat dat die Boeven souden meer onbeantwoordt laten als of ghy'er een Dicht naer 't gat sondt? Neen Keerl, dat altijdt niet, by mijn komje by de Duyvel te Biecht; Maet ick geck met auw, ghy hebt mijn ghenoech ghebruyt; neen, al schreefje mijn duysent gulden in Banko af, soo doen ick dat niet; neen, dan had ick die Duyvels mee aen 't gat; neen Joncker Jan zwijght daer van vry stil; wat Duyvel is 'er oock aen gheleghen, bruyt die Keerl een Pasquil naer het gat dat van klinck is, krijgher een weer of twee denckt dat den goeden Vader der Poeten, **Iustus ad Vondellius**, aen dien dans mee wel geweest heeft; hy heeft meenighen eerlijck Man mee tot een Schelm ghemaect, en menigen Schelm tot een eerlijck man door sijn duyvelsche gedichten, en ghy twee Duyvels koppen bent daer vol van, en alle bey weet ghy u soo senseer te houden; ja soo senseer, dat ghy'ere alle beyde uysiet als Santen Vader **Iustus**, gelijk den Paus Urbaen, en ghy met u groote blicken lijckt perfect dat Backhuys dat hier tegen de muur aen staet; dat Backhuys meen ick dat dien penninghsken in de mont heeft, verastu dat nicht, hier in Doolhof die met die Sots-kap op staet, en, en, en, die dat water soo spuwt.

Ian Vos.

Maer Jan, hoe duyvel gaeje soo an, meenje datje een Geck voor hebt; wacht ick sal jou dat wel in peeperen.

Ian Tamboer.

Wel Mot in 't Vossevel, waer mee? O Maet, ick schijt in u dreygementen, ick hebt jou ommers flus geseyt dat ick den bruy van jou en van al jou mackers heb, ghy blijft hier met jou Fijnaerts, jou Hoofden mien ick: ja Slemper van 't Schouburg.

Ian Vos.

Ja Quaetspreker, wy blijven hier.

Ian Tamboer.

Ja wel Grootspreker, en wy gaen wandelen met onse Bentvogels.

Iau (*les*: Ian) Vos.

Wel waer soud ghy arme Duyvels heen als ghy de Kamer niet hadt? Waer van souje leven? sommige gaender puur op leegh: wel hoe of desen Bloedt dus aen gaet? ick denck ommers niet dat ghy dien katskop gevonden hebt, daer den Goutsmidt de Boer om te gast nooden; wel ick ben mijn leven van niemant so bejegent, ja dat ick't om reden niet liet, ick bruyden jou voor jou kop, wat rijdt mijn die kale schoft; wacht vrient, dat sal jou in de oogen druypen, dat beloof ick jou.

Ian Tamboer.

Ou ba, ba soo siet Jan, nouwe queet bent nu lijkje jou trony soo perfect als toen ghy op den Rosbayert sat; Jae wel, ick moet jouw noch wat scheeren, ick gheloof je hebt van droefheydt sint niet tot den Barbier gheweest, of slaghje de Joden, die hebben tijen in 't Jaer dat sy met een ruygh Backhuys moeten loopen, en dan lijken sy altemael wel Ostersche Farheeren; ja wel of ghy naer uwen Swans omloopt of niet, sie deer, ick hebt nu voor genomen, en ghy moeter nou af hebben, en ick segh noch eens dat ick nu den draey van jou Hooft-luyden heb, en wiljet, en seljet, en moetjet, en keunjet begripen, soo letter op wat ich segh, versteeje wel wat ick je wil segghen, sie versteeje, sie soo is 't met mijnder lieden den grooten Agierder tegenwoordigh, soo versteejet wel, ghelegen; dat mijnder lieden, ick Jan Tamboer, wil ick segghen, gae rijsen op Trafijck, die ick en mijne Mede-broeders vaster hebben als ghy de Poetery, toen ghy uwen gherabraeckten Titus voor den dagh brocht; vaster, segh ick Jan Tamboer, hebben wy wel eer Dienaers van de Poetische Kamer der Stadt Amsterdam, onse Kayserlijcke, Koninghlijcke, Vorstelijcke en andere acten, als ghy ombeschoften Poet de Poesy: Ende om dat wy, ja wy, ick spreek nu als Hooft der Agierders, gelijk ghy met u blicken doorgaens als Hooft der Hoofden sprack, en waerom soude ick niet, ick ben soo goet als ghy, mijn klieren zijn soo goet als de jouwen; toen ghy op de Rosbayert u soo triomfantijckt vertoonden. Nou Maet, evenwel ick beklaegh jou, ghy benter me ghebruyt, hoe ontkomje desen dans noch, trouwen ja, ja trouwen segh ick, ghy hebt het wel verdient, bedenckt mottighen Vos, wat datje neffens uwen Religions-verwanten Iustus al schelmerijen met dat Dichten bedreven hebt? Hoe menighmael van jou leven hebt ghy en Joost, de treffelijkste Potentaten der Werelt ghenoeemt voor het geen ick u kort te voren genoemt heb; ick meen hadden jou de Sweeden met Alties Vodden van 't Ontset van Koppenhagen, sy honghen jou aen een Sweedse yseren keten, half toe ghegort, en warmden u dan de voeten met u duyvelsche Poesy. En bekladde Pampier-geck, dese dingen vergeten sommige Potentaten soo haest niet, en wat ghy voor duyvelsche dingen van dien loflijcken Oranjen Stam voor den dagh gebrocht hebt, wijst u het Boeckjen van de Mot in 't Vosse-vel genoegh aen.

Jan Vos.

Ghy Jan bent een Guyt, en verstaet geen Poesy, die Poesy is los en heeft gheen dwangh, en soo ist met verscheyden soorten van menschen; dan is men eens goedt Koningsh dan goedt Parlements; dan eens goet Sweeds dan eens goedt Deens; jou lompen schoft ghy prater van als de Blinde van de kleur, dat ghy een persoon van qualiteyt waert, ick souwer mijn aen steuren, maer nu acht ick u niet, tsa ick moet gaen, ghy packebiert hier noch wel wat, had ick dat gheweten ick had u wel laten loopen, al soud ghy aen een Galgh gelooopen hebben; hier Vryer reken ons gelagh eens, hoe veel moet ghy hebben?

Knecht.

Wel Messieurs, daer staet 15 stuyvers.

Jan Vos.

Daer is geldt, doet het uyt.

Jan Tamboer.

Maer Monsr. Vos ick begeer niet voor mijn betaelt te hebben, maer doch als het u Ezel rijderigheydt soo belieft, ick ben ghecontenteert: maer ick ben verwondert Monsr. Vos, dat U L. by mijn te biecht komt, wel Vaer dit druypt u wel licht noch te meer in d'oogen; maer 't is als voren geseyt is, Boontjen komt om sijn loontjen,

benje niet wijs genoeg om wat te maken, volght andere en wijser luyden raedt, en grauwt sy soo niet toe, gelijk ghy dien Persoon deed die u socht te onderrechten toen ghy die Rol-wagens toestelden: lieven Vrient de wijsten dier ja dier zijn moeten wel leeren, dat siet ghy wel aen die tot Utrecht, die een ander leerden maer meer verkeerden, die wisten noch niet dat Moses Arons Godt was.

Jan Vos.

Ey Keerl hou jou onbeschofte backhuys, en praet van geen Predicanten, die dat gebeurt is hebbent nu quaet genoeg.

Jan Tamboer.

Wel Duyvel wilje de Passie preken: Ja Maet satje op jou Cevael daer ghy mee voor u Rol-wagens reed, so souwe wel Tomas Nayloor lijken, dien Duyvels-kop gaf hem uyt voor een Preeft, 't scheelt weynigh ghy bent een Poet, maer ick mien als Judas een Apostel; hadt ghy des vermaerden Lessen-lesers Glasen-stopper niet gheweest, jou Titus had den hals wel ghebroken; Ey wat moogh ick oock praten, komt het oock op Titus aen, desen Vijloor maeckt al wat hy wil, en in plaets van sijn selfs tegen den Mot in 't Vossevel-maker, als een rechtschapen Keerl te verantwoorden, brenghet daer weer een grooten lap voor den dagh van 't langh-geruste hoofd, en 't Wijf dat onlangs tot walgingh van elck een genoeg verthoont is. Hoor Sinjoor Vos, 't is nu in 't best van 't heele Jaer om nieuwen Alst te krijgen, ry reys met 'et geleende Paert naer de Nieuwe Marckt, en laedt u Beest met eenige bossen nieuwen Alst, en wrijfse, en wrijfse, en wrijfse u velle mete dienne Alste, doch soo jou dunckt dat ghyer bitterder in Poesy soud worden, laet u liever dan de Motten op vreten.

Jan Vos.

Jou selementschen Schrobber, ick geloof dat jou de Luysen eer op vreten sullen, jou Hangebast, dat ghy van de Kamer niet geleeft hadt, waer mee souje jou kale gat opgehouden hebben, jou duyvelsche Geck, jou speelen het niet eens soo veel om 't lijf, der hebben voor desen wel andere Gecken gheweest, ghelijck die Man die in 't water verdronck, en dan een Pietje Harepoen, en Isaac de Vos, Bloet-beulingh, daer maghje jou Broeck wel by leggen, ick selje wel een stoeltjen setten datje jou leven niet weer aen de Kamer komt.

Jan Tamboer.

Hoe Monsr. Vos wordje quaet, ick meenden datje een getempereert Poet waert, wordje quaet, ghy weet ommers wel dat ick een Snaeck ben, doch soo ick soo begin te praten, sulje licht mienen dat ick jou flateeren wil; neen Vos-oom, niet een mijt, hoor Mottigen ----- ick gae met mijn Mackers nee Zeelant, en deer selwe Commedien agieren, ja Maet 't is in Zeelant noyt toegeleeten geweest, en nouw hebben wy 't, spijt u Backhuys, verkreeghen, ghy sult moy staen kijken met jou Hoofdery als wy aen trecken zijn, ick mien datje de vingers wel licken selt soje ons, als wy daer gedaen hebben keunt weer krijgen; maer licht brus we van Zeelandt over naer Engelandt, en van daer vorder, en je krijght ons jou leven, ja jou leven niet weer, dan raekje 't spoor bijster, mijn lieve Sinjeur Hooft, wat sulje dan doen, hebje dan niet met je wijsheydt een hoopen uytgewerckt? Vosje ick lach met auw, ick mien wel vastelijck datje mijn Miester niet meer wesen sult, datje selfs in jou Titus voor de Moor ginght spelen sou dat quaet wesen? jou oogen passender wel toe, die zijn soo wat moeriaenachtigh; maer ick geloof datje dat niet doen selt, maer ick geloof datje liever resolveeren sult om mee te dansen, want daer plaghje wel eer Miester van te wesen.

Jan Vos.

Hoor ghy Tamboer, ghy hebt ghelijck meer geseyt is een onbeschoft Backhuys, ghy schaemt u niet wat ghy seght.

Jan Tamboer.

Dat is weer Vos, ick doe het van mijns ghelijcken, maer ghy met Joost-Oom randen byget Keysers, Koningen en de Princen deser Landen aen, die hare Voor-ouders soo veel diensten voor 't Landt ghedaen hebben, dat die werelt noyt met Lofreden desen loflijcken Nassouschen Stam sal ongeroemt laten, ghy bent maer een Glaes-breker en een Wijnroyer, daer by een wanschappen Poeet; en of ghy u dat belght dat ick of een ander u wat uytshelt, lieven Lomp, daer is niemant in de heele werelt weet ick wel die daer wat om geeft. Flus hebje geseyt dat ick mijn met gheen Predikanten souw moeyen, maer ghy Heer Hooft moeyt ghy 'er u oock mee datje weet, jou valschen Duyvel, jou Paepschen Afgodt, ghy weet wel dat ghy 't Versjen gemaect hebt van de voet die te Haerlem in 't Princen-hof, in een Schildery staet, daer schrijft u onbeschofte Pen aldus van:

Te Haerlem is een Voet daer luyd tot hondert pont voor biet;
Maer Utrecht heeft een Voet die gaf sy graegh voor niet,
Hier hondert pont, daer niet, wat heeft het Sticht voor reen,
Haer Voet wil uyt de Kerck tot in het Raethuys treen.

Ja, ist niet moy Paep-Jan, ghy affronteert noyt, naer jou duncken yemant, of licht meenje dat het jou toekomt met jou vuyle Pen alles te bekladden, jou stinckert, breeckt ghy Glasen en gheeft daer goet Loot toe, en dient de Stadt beter als uwen Vooganger, de Poezy en de Hoofdery sal wel gaen al moeyt ghy'er u niet mede. Wat den Predikant Voëtius belanght, die saken raken jou niet, ghy bent van een ander Kettery als Voëtius, ergens treet daer hy niet treden moet, daer heeft hy wel andere Meesters toe die hem dat seggen, als u lompen Bloet, verantwoordt u liever tegen die die Pasquillen van u en u geliende Paert maken, en moeyt u met geen andere saken: als ick oock denck Jan watter oock fratsen in jou Poetische wercken steecken ick moet 'er waerachtigh om lachen, dan van een Hont, dan van een ---- dan van't Bancket dat een Juffrouw aen jou Dochter vereert heeft, dan dit, dan dat, wisje wasje, ja wel ghy lijkt al gauw te wesen: doch ghy weet wel datje daer so licht geen 300 gulden van geven sult als de Vader van Palamedus, ja hy quammer noch wel af, maer had de Viscael karsen met hem gegeten, hy sou al banger gekeken hebben, trouwen hy hadt wel verdient, want hy slacht jou, hy verheft die suyvere Maeght Christina, om de Papery, tot aen den Hemel, en haer Successeur bruyt hy ghelijck ghy al mee in de Hel, dat ghy luy deed ghelijck ick, en maeckten een nieuw Jaers-gedicht, en diergelijcken, dat kon gaen, al staet het soo wat bedelachtigh, ick meen ghy oock meenigh Bedel-dicht ghemaect hebt eer ghy die twee Officien gekregen hebt. Nou vriendt voor dese tijdt ghenoech, en als ick eens weer t'huys kom sal ick vernemen hoe ghy 't met den Mot in 't Vossenvel-maecker ghemaect hebt, doch ick sal 't in Zeelant wel hooren, en so ick tijt heb stuer ick jou daer van daen wel een Gedicht, naer jou gat, 't sal tot Amsterdam wel gedrukt worden, nouw adien Hooft, draeghe wel; maer hoor noch een woortje, ick hebje raet gegeven hoe datje de Mot uytje Vel krijgen sult, ick moetje oock raet geven hoeje 't maken sult datje geen Poetijcke of Geestelijcke saecken meer omwroeten sult, ghy hebt wel Beeren met Honden sien vechten denck ick wel, die hebben soo ringen door de snuyt,

laet ghy 'er soo eenen door jou Havix-neus maken, dan sulje jou Ambacht wat beter incorporeren, met die twee Officies sulje de kost wel krijgen.

Ian Vos.

O ghy godtloosen Blammeerder, ick sal jou achten gelijk de Mot in 't Vossevel-maker, en laten jou voor 't geen ghy bent.

Ian Tamboer.

Even wel, Monsr. Vos ick beken dat ick even wel u wel wat te hardt heb aengetast, maer versinje wel, het schijnt als men een ander Heer weet den teghenwoordigen doorgaens met de sack om de ooren slaet; wat mijn belanght, ben wel vast van voornemen met de Confraters te gaen reysen, maer als ick 't oock wel bedenck, wat sal 't wesen, souw 't mijn niet wel geen gelijckt die Schrobbers voor een jaer of vijf gingh, die den eenen voor den anderen naer quamen weer aen druypen met de kous op 't hoofd; ja lichtelijck gaet het mijn oock soo, Monsr. Vos, ick weet dat ghy soo ver geoeffent bent in de werelt, dat uwer lieden geen versmaetheyt acht, reseluyt uyt soujet mijn wel raeden, dat ick met die Scharleynen trock.

Ian Vos.

Jan ghy bent niet waert dat ickje antwoordt geve, wy sullen wel Speelders krijgen gaet ghy vry uwe gangh, ick steur mijn alsoo min aen jou praet als aen de wint dieder waeyt, gaet ghy met u Mackers daer ghy soo veel van gepooght hebt, mijn tijt is langh verstreken, en wy hebben hier schier een uur sonder dranck geseten, het is geen fatsoenlijcke luyden werck, den Waert is noch jongh, hy dienden wel wat te winnen, op sulck teeren kan niemant huys houden, adieu Jan.

Ian Tamboer.

Monsr. Vos ey lieven noch een woortjen, ick bidde u.

Ian Vos.

Wel Jan waer komt dese schielijcke veranderingh van dan? nou ist Monsr. Vos, en ick bid u, en kort te vooren hebt ghy niet als vier en vlam gesproken, of beginje te bedaeren, wasje flus droncken, of sot? Keerel dan moetje by gheen fatsoenlijcke luyden komen; trouwen ghy hebt 'er al vry ghebreck af alsje speelen sult, het is goet dat het jou soo afgenomen wort; maer had ghy een kribbigen Keerel by u gehadt, Vrient, het souder euvel gedaeght hebben, maer ick kon sien dat ghy beschoncken waert, evenwel wiert ick somtijts kitteloorigh, maer ick docht weer gelijk ghy mijn dickwijls voorweten hebt, ick heb oock wel ymandt quaet gemaect, 't is wel waer, maer daer is soo veel waer dat niet geseyt wil wesen: nou Jan wy sitten hier sonder eenigen dranck, 't is schandt, 't en past niet, oock ist mijn tijdt om te gaen, wy komen wel eens weer by malkander.

Ian Tamboer.

Neen waerachtigh, neen Monsr. Vos, dese questi moet afgedaen zijn, ick wil seecker gaern een Rijxdaelder spenderen, want ick moet bekennen dat ick u misseyt heb; ay Monsr. Vos schelt eens.

Ian Vos.

Neen Maet, ick moet gaen.

Ian Tamboer.

Ick bidje, Monsr. Vos, noch een half uurtjen gepraet, 't is noch vroegh, ay lieven kom, ick sal schellen, wy sullen noch een Roemertjen drincken, en smoken ondertusschen een Pijpjes toe.

Ian Vos.

Maer Jan wel wat hebje grillen, ick kan op u flattery niet veel betrouwen, hebje

B

droncken gheweest, patienti, ick vergeeftje; maer wacht jou op een ander tijdt om aen een ander sulcks te doen, 't souje licht soo macklijck niet vergaen; wat mijn belanght ick steur mijn aen sulcke praetjes niet, gelooft ghy dat vrylijck, ick sou anders wel dagh-werck hebben, ick heb wel wat anders te doen.

Jan Tamboer.

Monsr. Vos, ick mien oock dat ghy wel ander werck vindt, maer om te komen tot onse voorgaende Propoost.

Jan Vos.

Neen vaer, wilje weer aen jou voorgaende Propoost soo gaen ick, ick heb jou vuylbecken langh gonoegh (*lees*: genoegh) gehoort, en ick weet niet hoe ick soo patientigh ben, dat ick soo langh sit.

Jan Tamboer.

Monsr. Vos, neen seker niet geensins, 't is mijn segh ick noch leet, dat ick uwer lieden soo ongenoeghlijck gemaect heb; maer Monsr. Vos, ick meen soo tot onse voorgaende Propoost, toen ghy voorstelden dat ick een Klucht soude maken, daer ick niet naer behooren op hebbe geantwoordt, want ick saltje recht seggen; siet eens wy hooren van de Hoofden doorgaens veel grauwen en snauwen, en wy zijn al sijn wy Dienaers van de Kamer, wy zijn segh ick noch geen jongens, en 't is wel waer gelijkje flus seyden, dat ick 'er wel droncken kom, maer dan ben ick bequaemst om te speelen; en wat isser aen gelegen, of ick 't droncken of nuchteren doe, ick speel doch doorgaens Rollen daer de Dronckenschap soo qualijck niet by te pas komt, andere die voor Koninghen, Keysers en groote Personagien speelen, hebben 't gat wel vol, al meer als ick; maer 't schijnt sy even wel daerom niet willen toegegrauwt zijn, en dit is in 't kort de Excusie die ick weet dat sy nemen; seggende met eenen wy kuenen buytens lants op sijn Jan Patists wel treffelijck leven, als van de kleyne winst, van de Kamer ofte Schouburgh, maer ick twijffel niet of gelijk ick flus geseyt heb, het sal haer rouwen; 't is waer toen ick by jou quam, waren mijn sinnen heel op ter loop, maer nu zijn sy vry bedaert; wat sal 't met die Maets wesen, het zijn hier Burgers, en de meesten hebben hier Wijf en Kinderen, en by 't landt loopen is waerachtigh sulcken playsier niet: Neen Monsr. Vos, ick schey'er seker uyt; ick bidje excuseert mijn voorgaende Propoost, ick hoop ghy sult diergelijcken niet meer van mijn hooren, ey sootje gelieft een Roemertjen.

Jan Vos.

Jan ick weet niet of ick jou vertrouwen magh, maer hoe ist mogelijk datje sulcke dollen sinnen soo haest veranderen kont, flus leeckje wel een Duyvel, daerje nou een Engel gelijckt: Nou avoes daer brengh ickje reys op.

Jan Tamboer.

Monsr. wel moet het U L. bekommen, ay ghy weet ommers wel dat ick een drolligen snaeck ben, dat ick flus seyde dat men u te meer uytlachen soude, is volghens mijn gevoelen niet onbillijck geseyt, want het spreek-woort seyt, hoe meer men den dreck roert, hoe meer sy stinckt; siet eens Monsr. Vos, bedenckt eens by u selven, dat ghy gelijk dien Vent, van 't Gedicht had ymandt aengerant, soudt ghy wel anders soecken, als dat sy u tot antwoordt quam, dan kondt ghy u gal hem veel meer in 't aengesicht spouwen, en dat ist dat dese Hangebasten soecken; ja dat soecken zy, maer mijn raet is best, soo mijn dunckt, ick sou den Oosterschen Pharheer slachten, die stont dickwijls op den Preeckstoel en scholt sijne Kaspel-luyden en Overheydt, voor dit en dat, ten laetsten wierdt het eenige Predikers in de naest by gelegen Stadt aengedient, die gingen met haer tween naer 't Dorp toe; den Pharheer wierden dese

twee Broeders ghewaer, hy predickten al voort, en hielt hem of hy nergens van wist, ten laetsten brocht hy eenen Schriftuerlijcken streeck te pas, segghende, Ende sy quamen om hem in sijn woorden te grijpen ende te vanghen: Aber seyden hy, daer werdt niet van; soo Monsieur Vos is 't best dat ghy met dien Pasquil-maker oock leeft; ick meen dat U Lieden oock wel van selfs soo wijs zijn sal: maer Monsieur Vos was dat niet al een gauwen streek van dien Farheer? maer dit sou ick doen, ick sou de Boeckebinders aen haer gat, die soudender voor ly'en, dat sy van eerlijcke Burgers sulcke duyvelsche Pasquillen opentlijck voor de deur hangen, dat was seker soo quaet niet, dan souwer den schrick in komen; 't is waerachtigh schand, dat sy 't van mijn deden ick souwer tegen rebelleeren.

Jan Vos.

Jan, wat sal ick seggen, ick hebber den Kneppel mee aen 't gat, dat moet ick bekennen, maer ick laet het mijn tegen niemant blijcken; neen ick toch niet, dan waer ick geck, mijn Confraters raen mijn wel dat ick 'er tegen schrijven soude, en oock dat ick 't aen de Heeren soude bekend maken; maer wat weetjet of ick 't niet al ghedaen heb, sy dencken ick ben maer een gemeen Burger, de Pasquillen worden wel van de Grootsten van 't Landt gemaect; In somma, het best dat ick te doen weet, is dat ick swijgh, en doe dat sy daer door swijgen moeten; en als ick 't wel bedenck, 't is al mee soo ghelijck ghy mijn met jou droncken gat gheseydt hebt, ick hebber al veel aen boort geweest, het Gedicht van de Herstellingh van de Bickers gaet machtigh teghen het Huys van Oranjen; maer wat duyvel sal men doen die soo wat Poeetachtigh is, die maeckt gaern wat, en dan moet 'er stof zijn? Wat dunckt u is 'er Vondel al vry van, en onse soete man Jan Sot? Jan Soet Amsterdammer noemt hy hem, dien uytghebannen Sot, ick twijfelder al grootelijcks aen of die de Meester van 't Boeckjen van de Mot in 't Vossevel niet is, dat ick het wist, jae wel wat sou ick oock doen, hy soud 't mijn mee suer ghenoegh maecken; heb ick nu een Kneppel aen den Steert, ick souwer dan twee aen hebben; nu het is best dat ick den raedt van den Farheer volgh, die staet mijn best aen. Jan Soet is een doortrapten Fielt, ick ken hem wel, hy heeft den Sweed mee een moy Ghedicht naer sijn gat gesmeeten, en noemt het noch soo ombeschoft de Luys op den Kam, jae als ick het wel bedenck, hier in 't Landt durft men het doen, 't is maet, ick bekend, 't is gheen wijsheydt, want den loop der Wereldt is soo wonderlijck, dat men qualijck op ooghen kan; wat maeckt men al duyvelachtighe Printen van Cromwel; te vooren was 't den Heer Protector, sijn Hoogheydt, en dierghelijcken meer; ja men most alle saken des Landts naer sijn sin dirigeeren.

Ian Tamboer.

Wat sal ick segghen Monsieur Vos, ick segh noch ghelijck ick flus gheseydt heb, dat de Grooten en haere Nakomelinghen dat altijd ghedencken, daerom ben ick verwondert, dat ick heb hooren segghen dat ghy u voor vast inghebeeldt hadt een treffelijcke Schenckagie van de Princes Royael te krijghen; maer neen Vos dat konje ommers wel dencken dat dat niet hotten sou, wel ick kan niet versinnen hoe ghy dat in ghedachten kreegh, dat ghy die wreedtheydt aen eyghen Kindt, Kindts kindt vertoonden; waerachtigh het is te grooten misslagh, 't is noch meer als of ghy een Soon hadt die soo was ghetracteert gheworden, ghelijck die Hanneke de Maeyer, en dat ghy te Bruyloft gaen soudt, en ick quam dien in't beste van jou vrolijkheydt jou in 't aengesicht stooten; het is veel meer en veel bitterder hartzeer voor die Grooten, want ghy kondt wel een Seun weer krijghen, maer

sy geen soo glorieusen Vader: 't Is waer, wy zijn nu Vrienden met malkander, en ick soeck oock anders niet, maer hoe dat dat is, dat is even veel, ick kan 't niet laten, ick moet het werck verfoeyen.

Ian Vos.

't Is waer, ick bekent, ghy hebt gelijk, meent ghy dat ick anders den Pasquil-maker niet langh sou achter 't gat geseeten hebben, maer dieder heeft schult, moet hebben geduldt; maer het schijnt de Poesy soo somtijds wat wonderlijcks uytwercken wil; en tegen jou geseydt, toen ick 't Ontset van Coppenhagen gemaect had, was ick al wat bangh, als ick 's avonts by de straet gingh, dat mijn den eenen of anderen Drooghscheer, of van die Sweedsche Poehanen den rugh en kop souden gebeuckt hebben, want die Stijf-koppen vallen al vry wat hardt; maer onse Lieven Heer heeft mijn noch wel bewaert.

Ian Tamboer.

Jae segh liever onse Lieve Vrouw, want onse Lieven Heer moeyt hem met gien Pasquil-makers, ick denck ommers datje dat wel kundt versinnen: Wel Bloedt-vrient, weet ghy niet beter, seghjet uyt onnooselheyt, dat loof ick niet; neen, 't sou kunnen zijn dat jou onse Lieve Vrouw van Mirakelen hier van bevrijdt had, maer anders gien; of het most de Duyvel wesen, dat die hebben wil datje noch wat veel in dit werck doen sult.

Ian Vos.

Maer Jan, mijn dunckt ghy begint al weer, 't is tijdt dat wy scheyen, terwijl het spel best is, laet wy ons gelagh betalen en gaen t'huys, dat is best, ghy blijft al by jou snakery, en ick word narp, ick sou nou niet verdragen dat ick flus verdragen heb, daer om wacht jou, 't is hoogh genoegh, al te veel is ongesont; neen, eens is geens seggen de Jongens, ghy hebt mijn in 't eerst genoegh voor een Boer gehadt, 't is langh genoegh segh ick noch eens, kom wilje mee, 't is ten hooghsten mijn tijt, mijn volck wacht naer mijn. Maer Maet, wat dunckje van 't werck van Uytrecht daer is tegenwoordigh veel snaps van? Jae 't is wonder dat de Magistraet alle die Pasquillen en Vodden, die 'er van uytkomen, niet verbiedt; maer wat soudt zijn, dat tuygh is ghelijck Oly in 't vyer, hoe meer datjet wilt dempen, hoe meer dat het brandt; wat meenje Jan dat dat soo te dempen is? In Italien worden wel op de Pasquillen sulcke boeten geset, dat het meenigh sijn welvaren, en goet en bloet kost, maer daerom is 't te minder niet; in die Landen is het noch duysentmael meer als hier, 't is best dat men dat sijn loop laet loopen: maer Jan sullen wy niet gaen, wel Keerl ick versuym mijn maeltijdt.

Ian Tamboer.

Ey Monsr. Vos dat beurt wel een Predicant, dat komt voor eens ommers soo nauw niet, ghy hebt gheen Wjff t'huys, en de mijne is 't wel ghewent dat ick wat langh uyt blijf; ey lieve laet ons noch wat kouten; maer waerachtigh ick heb niet in mijn sin dat ick u soude meer affronteeren, neen seker niet, dat is mijn meeningh gheensins, en om dat te verhoeden, wil ick liever van een heele andere praet beginnen: Maer ey lieve segh mijn eens, wat dunckt jou van dat bescheeten werck van de Muyt-makers? is 't niet om dol te worden, dat die, die ons den rechten wegh sullen leeren om te wandelen, selfs loopen als dollen Honden? Ick bekent, ick bekent, ghy macht nu oock wel vraghen ghelijck ick flus aen u dede, of de Duyvel de Passie preken wil, maer dat is nimindal geseydt, wy praten nu van een heel ander zwier als flusjes, wat seyt'er toch moers volck af, zijnder die wel droevigh om, of scheelt het die niet wie de Haen blijft?

Jan Vos.

Ey Jan wat sal ick segghen, onse volck moeyt haer daer niet mee, wat hoeven sy haer daer mee te moeyen, 't en kan haer niet anders als onrust paren, als 't Landt in roer is; maer 't is een extraordinary wijs beleydt van 's Landts Overheydt, dat sy de Moeyte-maeckers, het zy dan waer het wil, den toom met Demeliti soo in de neus trecken, dat sy staen en kijcken als Piet Snot. Over omtrent een Jaer hadje de arme Goyers oock aen 't hollen, maer toen sy die Soldaten uyt den Haegh ghewaer wierden, wierden sy als Lammeren; en te meer, toen sy 't Plackaet achter het gat kregen: Soo is't met de Muymakers oock, soo haest de Soldaten der binnen quamen wisten sy van Godt gien quaedt; maer te vooren wast, Kinderen zijn dat Heeren, leeven sy soo gelijk de Predikanten seggen, men hoordense al te mael ter Stadt uyt te jagen; maer soo haest sy die Soldaten op den hals kregen, O sy wisten nerghens niet van, al wie dat ghy vraeght, die seggen, Vrienden wy weten 't nijt wat 'er 't Uyrecht (*lees: Uytrecht*) te doen is, alles staet in voorgaenden staet, en wy moeyen malkander nijt: Doch wat sal ick segghen, 't is de Gemeenten oock niet te verwijten, maer dat Duyvels dat 'er in plaets van 't Godtlijk is, dat is 'er oorsaeck van, dat maeckt van dien houten Stoel in alle Landen alleen oproer, en in de heele Werelt, soo wel by de Paeps-ghesinden als by alle andere Kettters, ick wil de onsen niet verschoonen, voor niet zijn wel eer de Jesuwijten meen ick uyt Parijs niet gebannen, en uyt de stadt Venetien, en dat meer is, uyt het heele Eylandt Malta; het is een duyvels werck dat dat volck een ander leert daer sy meest selfs mee besmet zijn; ja Jan, ick wil de onsen niet meer verschoonen als die van uwe Ghesintheden, ick heb eens van een Persoon, die veel ghelesen had, verstaen, dat mede den Duytschen Oorlogh door de Geusery veroorsaecht was, daer was eenen Farheer aen 't Hof van den Coningh van Boheemen, dat was een Engelsman, die hem veel by de Coningin hielt, die Gast, neffens de Coningin, bliesen dien goeden Paltzgraef soo veel inde ooren, dat hy resolveerde de Croon van Boheemen aen te nemen, maer hoe het hem bequam, dat is gebleken.

Jan Tamboer.

Ja wel Monsr. het geen datje daer seght is mijn mee wel vertelt, en ick geloof wel dat het soo is; maer hoor, ick moetje vertellen wat ick heb hooren seggen, twee Predicanten zijnder tot Uytrecht uytgebannen, wel die gingen omtrent ses uren uyt de Stadt, en die quamen 's anderen daeghs tot Vianen, die Bankrottiers dit ghewaer wordende, waren met alle macht daer tegen aen, en wilden dese uytgebannen Predikanten niet in 't Steedtjen hebben, seggende, dat sy veel meer quaet ghedaen hadden als sy, want sy noyt anders als Godts gheboden volghden, in 't eeren der Overigheydt, en dat die Predicanten contrarie deden; wy seyden, de Broeders der Rentniers, soecken gheen andere als wereltsche goederen, maer sy soecken een Landt het onderste boven te keeren; ja wel, als je alle dinghen naer siet die ick jou hier langen sal, soo keunje sien hoe dat sy haer eygen vonnis strijcken: Let eens op het gheen hier volght of in staet, en om te sien wat eer dat sy 'er van hebben, leest dit volgende Ghedicht, soo zijnder verscheyden, wat hebbense schoone actien uytghewerckt, ey lieve siet eens wat 'er de beste Theologanten van schrijven, en leest dat volghende Gedicht mede eens.

PISCATOR, *In Aphoris. Loco de Ministris Eccles.*

Wanneer de Kerck Regenten heeft die Christenen zijn, en Huysgenooten des gheloofs, soo behoort dat recht om Predicanten te beroepen aen haer, en dat om de selfde

reden die de Magistraet van de Oude Israëlitische Kerck gehad heeft. Want Godt heeft Moses, en in de Persoon van Moses de Polityke Regenten van het Israelitische Volck, die voorts na hem komen soudén, dat recht gegeven.

WHITAKERUS, *De Pontif. Rom. contro. 4 qæst. 4.*

Onse vierde bewijs-redén is soodanigh: in het Oude Testament heeft Salomon afgeset den Abjathar, ende Zadok gestelt in desselfs plaetse; soo vermach dan den Keyser onder het Nieuwe Testament den Roomschen Paus oordeelen, ende indien het de sake vereyscht, van zijne Stoel stoten. Ende dit argument is krachtigher in het Nieuwe als Oude Testament: om dat in het Oude eene Hoogen Priester van Godt is ingestelt gheweest, maer in het Nieuwe en is geen opperste Bisschop.

ZEPPERUS, *Polit. Eccles. libr. 3 cap. 14.*

Eyndelijck vermach de Magistaet (*lees*: Magistraet) de Herders en Leeraers, niet recht gevoelende, in haer ampt nalatich zijnde, ofte groffelijck misdoende, tot regel dwingen, en niet alleenlijck bestraffen, en de selve scherp bejegenen, ofte hun een gedeelte hares tractements voor een tijt onthouden, gelijkkerwijs Moses ter sake van het gegotene Kalf sijn Broeder Aaron swaerlijck heeft bestraft, *Exod. 32. vers. 21.* ende Joas de Priesters. 2. *Koningen 12. vers. 7.* maer oock t'eenemaal, indien sulcks van nooden is, van haren dienst af-setten; gelijk Salomon heeft gedaen aen Abjathar, 1. *Koningen 2. vers 27.*

GISBERTUS VOETIUS, *Disput. de Præjud. veræ Relig. Coroll. Ecclesiast. Parad. 1.*

Het is recht en geoorloft dat, de nood-dringende, de Magistraet, ontrent Kerckelijcke saken en Persoonen, soo aendrijvingen, als haer dwingende Authoriteyt gebruycke. 't Welck wanneerse doet, soo en verkortse de Kerckelijcke macht niet, nochtese matight sich de selve aen.

De selve, *Disput. Penes quos sit potest. Eccles. part 1. th. 5.*

Ten besluyte segg'ick, dat de Magistraet, die de Godts-dienst opentlijck goet kent en beschermt, macht heeft de Kercke en Kerckelijcke te dwingen en aen te drijven tot onderhoudinge van haer eygen wetten, van ende in de Kercke Kerckelijcken ghemaect als mede van Kerckelijcke oordeelen, en ander wettelijck en Kerckelijck gehandelde saken, die nu Politijckelijck zijn goet gekent. Welcke laetste, hoewel alleen, soo veel ons bewust is, de Remonstranten met de Libertinen, na 't houden des Dortschen Synodi niet toestaen, wy met het gantsche Christendom vast-stellen.

De selve, *ibid. part. 1. th. 7.*

Soo nochtans dat de Magistraet werde toe-geschreven, eerstelijck, met de andere geloovige, een Caritative reformatie: *daer na* haer alleen een Politijcke, en met Authoriteyt gesterckte, *soo* voor heen gaende aendrijvinge tot het onderhouden en herstellen het sy van Leere 't sy van Tucht, welke te vooren Kerckelijck gestelt en aengenomen, ende politijckelijck geaprobeert is, *soo* vergeselschappende bestieringe ontrent de reformatie; *soo* navolgende bevestinge, verdediginge, en uytvoeringe der selve.

AEN DEN

Helden-raad van Uytrecht:
Verwinners van Monsters:
Bedwingers van Gedrochten;
Die d'afgryselijcke Voeten der Westfaelschen * Veeme t'onderbroghten.
Bewaerders van beyde Taeffelen:
Beschermers van 't Geloove:
Voorvechters van Gods Kerck:
Vaders en Voedster-heeren van die den Wijngaard des Heeren bearbeyden,
Als oock aller Geloovigen.
Stadt-houders van den grooten Godt,
Ende
Tot schrik der Engelen,

GODEN OP AERDE.

Worden dese weynig Versen, van een half-gesleeten
Veder, doch uyt een Christlijcken drift voort gekomen,

Toe-gezonden door

Harer Eed: Groot-achtbaerhedens Onderdanighsten
Poorter *Hieronimus tot Waermond.*

WOU nu de veêr, als eer, ik zou de deughd en daden
Van *Hamel* en van *Wijk*, twee Helden zonder gade,
Doen klinken daer de Son zijn Morgen-stralen haelt,
En daer hy t'Savonts in het Wester-peekel daelt.
Den Raad, die jaren langh met voeten wierd getreden,
Dat die weer luyster heeft, dank d'Eersten en den Tweeden:
De Tweede zy de Eerst, de Eerst de Tweede zy;
Op een gelijken rangh haer beyde danken wy.
Nu is den Raad weer Raad; die (leyder!) onder d'Apen
Zoo jammerlijk en slaafs most bocken van de Papen.
Nu is den Raad weer Raad, nu Moses Arons Godt,
En Aron Mosis mond is; die niet anders tot
Het volck spreeckt dan al 't geen hem Moises voor komt leggen.
Nu magh een Rijmer weer de Eed'le Waerheyte zeggen:
Geen vrecke Schout den Heer van Waermond meer behoet.
't Is dobbel Kermis nu; de Kermis is nu goet.
De Kerk die haren Voed in 't Raad-huys wilde zetten,
Van nu den Raad niet meer uyt haren Raad beletten.
Nu is den Raad eerst raad, nu s'in haer maght behoudt
Gods beyde Taeffels, van den Heer haer toe-betrouwt.

* In Westfalen daer *Voet* sich roemt van daen te wesen, wiert door Karel de Groote de WEEME opgherecht; een rechtbanck daer men de menschen ongehoort veroordeelde. Diergelijcke was der Kerckelijcken vyerschaer t'Uytrecht, door den Westfaelschen *Voet* daer in gevoert, ende eenige jaren gepractiseert.

Nu is den Raad eerst Raad, nu zy Gods Zoone kussen.
D'Hermafroditen zou'n dien iever geeren blussen.
Manhafter Helden Raad, gy Goden in Gods steê,
Bewaer Gods recht en eer, en wankel niet een treê.
Eel-achtbre Raad, gy hebt twee Monsters wegh-gedreven:
Licht voor 't gedroch de Voet, zoo raeckt d'*Hel-hondt* om 't leven.
Zoo langh de wortel blijft, die *Cerbrus* weer zal groe'n:
Die wortel is te slim, te onverzaeght te koen.
Reyn af uyt Gods Kerk 't Jok (daerom de vromen zuchten)
Des nieuwen Antichrist, de Machten van de lucht, en
Al wat 't nieuw Pausdom weer uyt d'Etter-buylen zuyght
Van d'oude Babel-hoer; daer voor 't zich neder buyght.
Ga Helden, ga al voort, Verwinners van Gedrochten,
Bescherm-heers van Gods Kerk, welk Monsters t'onderboghten.
Licht 't Ondier, Voet, de Voet; of zet hem zoo een Voet,
Dat hy nocht zijn gebroet Gods Kerk noyt hinder doet.
Gods Kerk is meê uw werk, zoo wel als dat van 't Raad-huys.
Zie; Goden, op uw' Broêrs, de Goôn van 't loflijk Staat-huys.
Elx Ziel zich onderwerp de Machten, zy 't Gebodt.
De Machten op der aard, Stadhouder zijn van Godt.

*Het onderdanigh Kindt,
Gods en der Goden Vrindt.*
WAERMOND.

Wel Genan wat dunckt'er jou af, ist niet moy, ick mien de andere swart Rocken sullen wel een weynighjen omsien; wel het moet oock soo wesen, moeten zy, volgens haer gevoelen, regeeren, dan moeten sy in de Kerck niet op de Preeckstoel staen, maer sy moeten op 't Stadt-huys wesen, daer praetmen wie dit of dat goet besitten sal, diens Dienaers sy haer noemen, die scholt noyt als hy gescholden wiert, maer heeft hun voor sijn opvaert belast vreedelijck, en niet wraeckgierigh te zijn; oock niet gierigh om gelt, en goet; ja seggen sommige, daer sijnder t'Uytrecht die geeren haer gaesi aen den Armen geven, dat is wel ghedaen, en Godtlijck; maer duyvels ist dat sy ondertuschen de Gemeente tegen de Magistraet en de Hooge Overigheyt ophitsen, wel Genantje 'tis treffelijck geseyt, 't geen ghy daer verhaelt hebt, ghy bent niet al geck; maer wat een oordeel spreken haer die luyden self in dese korte versjes, Voetius selfs isser den prinsepaelsten van: Nu Jan 't is hoogh tijd dat wy gaen, wy hebben 't van beyts soo wat afgekout; nou dat moet soo heen, tot nader bescheyt. Kom laet ons gaen, 't gelagh heb ick betaelt. Adieu. Maer noch een woortje; Jan meenje even wel morgen die Boeckebinders achter het gat te sitten? Ja wel Monsr. Vos, mijn raedt is, treckt aen dat touwtjen niet. Adieu goe nacht.

Tot nader Conferenti.